

der skee den Forandring, at Overformynderriget i alt Væsentligt blev en Depositobevarer. En mindre Deel af Midlerne maatte naturligviis som sagt blive Gjenstand for et directe Udlaan, men i Hovedsagen vilde Overformynderriget blive en Depositokasse, og i saa Tilfælde behøvedes Statsgarantien ikke; der behøvedes da ingen anden Control end den, der er nødvendig for at sikke Redelighed og Orden med Hensyn til Bevarelsen af den Enkeltes Eiendom. Man kunde herimod indvende — og det har jeg hørt indvende — at der, naar en Umyndigs Eiendom bliver anbragt i et Creditpapir, skeer en Afvejling i hans Eiendoms Værdi, idet han bliver Coursfluctuationerne undergivet; men der kan ligesaa godt blive et Plus som et Minus efter de vejlende Omstændigheder, og jeg seer ikke, hvorfor man ikke skulde foretrække den større og umiddelbare Sikkerhed, naar man ved Siden af seer hen til, hvilke Ulemper og hvilken Mangel paa Sikkerhed der kan følge af, at de Umyndiges Midler indirecte danne Grundlaget for en Laanekasse, idet Capitalerne ved en Pengekrisis her i Landet ofte opsiges efter en overordentlig stor Maalestok. Disse Ulemper ville maaskee blive noget formindskede, naar der er en Massesforvaltning, men jeg antager dog, at Overformynderriget ligesaa lidt som noget som helst andet større Pengeinstitut ganske kan befrie sig for de Ulemper, som følge af saadanne Pengekriser. Jeg skal ogsaa nævne en anden Omstændighed, som vel ikke er af saa stor Betydning, men dog altid er af nogen. Naar det nemlig blev bestemt, at Pengene for Størstedelen skulde anbringes i Creditpapirer, vilde de Skiftemidler, der nu ofte henligge i lang Tid aldeles ufrugtbare hos Skifteforvalterne, strax kunne faae en Anvendelse og blive rentebærende til Fordeel for de Umyndige, da Overformynderriget maatte være istand til at modtage slige Penge til en hvilkensomhelst Tid, idet det altid vilde kunne finde Papirer, hvori det kunde anbringe dem. — Det er dette Hovedpunkt, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede Op-

mærksomheden, og efter det Foredrag, der er holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), skal jeg endnu kun gjøre een Bemærkning med Hensyn til § 9. Efter denne Paragraph bortfalder den almindelige Revision af Overformynderrigets Regnskaber tilgigemed den aarlige Afslæggelse af selve Regnskabet. Det er ganske vist, at der alligevel finder en Revision Sted, idet der daglig er en Revisor tilstede; men det er aabenbart, at denne, som hver Dag kun seer, hvad der gaaer ind og ud, ikke er istand til deraf at bedømme, f. Ex. hvad der skulde komme ind. I det Hele forekommer det mig, at det vilde være noget Gneftaaende, om et saa stort Pengeinstitut skulde være uden offentlig aarlig Regnskabsafslæggelse. Det er mig ikke rigtig klart, af hvilken Grund man er gaaet dertil, men jeg antager, at, om der ogsaa i saa Henseende skulde være en eller anden Bausfælgighed, som ikke er mig bekjendt, maatte den kunne overvindes, og navnlig finder jeg, at naar der tidligere har været aflagt Regnskaber, maa det ogsaa kunne skee i Fremtiden.

Sad: Jeg vil tilstaae, at jeg havde haabet, at denne Sag skulde være gaaet noget lettere, end det nu synes at blive Tilfældet, og Grunden, hvorfor jeg har forlangt Ordet, var egentlig blot, at jeg vilde anmelde for Thinget, at jeg til 2den Behandling, som jeg haaber, vi skulle komme til uden Udvalg, vil stille et Forslag i en Retning, som jeg tidligere har havt Leilighed til at yttre mig om, nemlig med Hensyn til § 5. Jeg er, hvad denne Paragraph angaaer, fuldstændig uenig med det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Abler), og vi have jo ogsaa tidligere udtalt os bestemt imod hinanden i saa Henseende. Jeg maa tilstaae, at idag kunde jeg forstaae det ærede Medlem, tidligere har jeg ikke forstaaet ham. Jeg kan forstaae, at det ærede Medlem vil gaae saa vidt, som man her er gaaet i § 5, naar han ogsaa vil gjøre det andet Skridt, nemlig ligesom at indbrage